

færdigelsen af det Materiel, hvorom der her er Tale. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem deri, og jeg kan sige, at jeg i meget væsentlig Grad har sørget for, at dette kunde ske, for saa vidt det var forsvarligt og muligt. At fastsætte bestemte Forhold, i hvilke indenlandsk og udenlandsk Tilbud kunne staa til hinanden, som man gør andetsteds, anser jeg for meget uheldigt og heller ikke for ganske sikkert og forsvarligt. Derimod betænker jeg mig ikke paa at modtage et Tilbud fra Indlandet, naar det ellers er tilfredsstillende, selv om det gaar noget over et udenlandsk Tilbud, dog under eet Vilkaar, og det er et Vilkaar, som man altid glemmer her i Rigsdagen, og det er, at Bevillingen kan holdes. Det er selvfølgelig et Vilkaar, der maa overholdes, og det er adskillige og ikke saa faa Tilfælde, hvor man ikke kan modtage et indenlandsk Tilbud, fordi det ikke falder inden for Bevillingens Ramme. Det er en bestemt Fordring, der maa stilles, at man, naar man kan saa Arbejdet udført for den givne Bevilling, maa holde denne. Det er jo bekendt, at man her i Landet kun for en Del indlader sig paa Tilvirkninger, som Jærnbanen for Størstedelen benytter, f. Eks. Lokomotiver, kun undtagelsesvis bygges. Der er bygget et Par af Burmeister og Wain, der for Resten viste sig tilfredsstillende nok, og Statsbanerne ville selvfølgelig gerne modtage Tilbud fra indenlandsk Fabrikker, men naar de ikke komme, kunne vi da ikke modtage dem; det er dog Betingelsen, og det er saa ofte, at Fabrikkerne ikke kunne gaa ind paa alle Tilvirkninger. Skibe, Dampskibe, Færger og Fæbrydere, som vi have anskaffet i temmelig stort Omfang i de senere Aar, have, tror jeg nok at turde sige, i alt Fald saa længe jeg har forestaaet Ministeriet, været luttet danske Leveringer. Bøgne kunne vi, som bekendt, ogsaa saa her i Landet, men der maa dog ogsaa det Vilkaar holdes, at Bevillingen staar til, og der kan være enkelte andre Tilfælde, hvor man ikke kan modtage indenlandsk Tilbud, og hvorpaa jeg ikke skal komme nærmere ind. Jeg skal kun nævne, hvorledes Bognleveringen og Bognbevillingen i de sidste 3 Aar har stillet sig. Der er anskaffet fra den ene danske Fabrik, vi have, 558 Bøgne, fra Udlandet 110, der er altsaa leveret og bestilt 84 pCt. fra Indlandet og

16 pCt. fra Udlandet. Jeg tror dog, det skal erkendes, at dette Forhold er ret rimeligt, og i enkelte Tilfælde erindrer jeg bestemt, at det Hensyn har gjort sig gældende, at man ikke inden for Bevillingens Ramme har kunnet tage mod det danske Tilbud. — Jeg vilde med det samme have behandlet et andet Spørgsmaal, men jeg kan ikke finde det vedkommende Bilag i en Fart og skal derfor komme nærmere ind paa det en anden Gang. Jeg skal altsaa her kun nævne det almindelige og ikke gaa ind paa det specielle. Det var det Spørgsmaal, som blev stillet mig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) ved første Behandling af Finansloven, tror jeg, det var. Det var med Hensyn til Leveringen af Uniformsgenstande, hvor det ærede Medlem mente, at Forholdet mulig kunde være et saadant, at Betingelserne kunde indeholde en Begunstigelse for visse Leverandører. Det er ikke Tilfældet. I 1886 blev der truffet den Bestemmelse — jeg nævner dette Tidspunkt, thi da begyndte vi paa en ny Metode — at Klædet skulde anskaffes for sig, og Arbejde udføres for sig, begge Dele under Forudsætning af, at det var dansk Tilvirkning. Siden den Gang har man bortliciteret Arbejdet, og Betingelserne ere ens for alle, gældende for alle. Der kan altsaa ikke være Tale om nogen Begunstigelse for nogen, og det stiller ikke de vedkommende i noget Forhold til Fabrikanten. Jeg saa i det ærede Medlems Udtalelse en Antydning af, at noget saadant mulig kunde ske, men kun til Statsbanens Funktionærer. Der er selvfølgelig en Model, et Normativ for Leveringen af Maalene, hvad der skal gives af Maal til enhver Uniforms genstand, men Hovedvilkaaret er det, at den vedkommende, der paatager sig Leveringen, tilskylder det, der maatte komme til at mangle. Paa den anden Side saar han af Statsbanerne betalt det, han saar tilovers med den Pris, som det vedkommende Raaproduct staar Statsbanen i, og det er en Bestemmelse, som er offentliggjort og gældende for alle, og jeg kan ikke se, at der kan siges noget som helst imod det, eller at der paa noget Punkt kan ske Misbrug.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Aberg) var inde paa Spørgsmaalet om Løn til Brevsamlere